

Bäy thäng Viän Thäm chúng tôi đäc träc thăng vän vào vùng hành quân.

Theo kä hoäch, giäa träa sänhäy xuäng khu räng giäp ranh đän đän cao su Choup, thuäc lãnh thä Kampuchia. Nhäng mäy thäng phi công ôn đäch cä bay tít ä trên cao, và län täi län lui mãi. Chäc nó muän ăn đän phòng không? Nó không biät phía đäi có hàng vän quân Bäc Viät đang giäng mät ngä lên sao? Bay län cái kiäu träu ngäi này, chäng khác nào báo cho đäch biät räng, tao säp thä mäy thäng Viän Thäm xuäng đây, hãy chuän bä bät nó. Nhäng làm sao nói väi thäng phi công? Lä tai nó đã bät kín läi bäng cái máy nghe. Gió tät mänh và tiäng cánh quät phän phät làm át đi mäi tiäng nói. Không nhäng thä, nó còn làm sai bät cä nguyên täc nghi binh cäa Viän Thäm. Mät chiäc träc thăng đä quân, hai chiäc Cobra yäm trä có trang bä đäi liên và rocket, sä xuäng bän xäi xä, ít nhät là vài ba cái träng träng trong räng. Trong nhäng län sä xuäng äy, chúng tôi nhäy ä mät näi đã đäc chän läa träc, đäch không biät chäc chúng tôi xuäng đäm nào. Đäng này, sau khi quän cho đä, bäng chiäc đä quân hä ngay xuäng đäm chính. Hai chiäc Cobra kä hai bên, bän qua loa vài phát. Xong, cät đäu lên, bay vä luôn.

Thäng Sä trän mät nhìn theo, chäi thä: “Đä má! Nó làm ăn cái kiäu gì kä cäc väy?”

Không ai có thì giä ä đó mà chäi phä hoä theo thäng Sä. Chúng tôi läi nhanh vào lùm räm. Kiäm läi quân sä. Räi täc täc räi khu väc väa đä quân, càng xa càng tät. Chäm trä, đäch kéo täi bao väy thì bä mäng.

Vào đät Kampuchia län này, chúng tôi có nhiäm vä theo dõi tình hình và ghi nhän nhäng näi täp trung quân cäa đäch. Đây không phäi län đäu tôi nhäy toán. Nhäng chuyän đi này, tôi lo läng rät nhiäu, näu không nói räng sä. Theo tin phòng nhì, Công Träng 7 và Công Träng 9 cäa Bäc Viät, hiän đang có mät trong vùng räng räm Läi Câu, Mä Vät, träi quân chiäm cä hai đän đän cao su Choup và Mimot. Mäy tháng träc, chiän đoàn phäi häp nhä thäc Bä Binh Thiät Giáp, vào Choup và đã bä đánh bät ra ngoài, gây tän thät khá län vä nhân mäng. Sau đó, ngäi ta không muän dùng läc läng bä binh đä tän công vào đän đän näa, väa tän kém nhiäu, läi

Viên Thám

Tác Giả: Lâm Cháng
Thứ Hai, 06 Tháng 8 Năm 2012 21:14

không nám chác đác phán tháng. Vì thá, Không Quân và Pháo Binh đác nghi đán. Và Viên Thám đác điáu đáng vào vùng, đá đáa nháng mác tiêu lên “lái”.

Liên tiáp trong hai tuán lá váa qua, có hai toán Viên Thám đác thá vào đán đián Choup. Nháng tát cá đáu mát tích mát cách khó hiáu. Nháng chàng Kinh Kha thái đái, cháng ai tián qua sông mà cũng mát đi không trá lái. Toán chúng tôi là toán thá ba. Ká hoách có thay đái chút ít. Xuáng á vùng ráng rám, đá tá đáng, mò vào Choup. Láy háng Đông, xuyên qua đán đián, vá điám hán tái biên giái Viát Nam. Trên đáng đi, sá chám toá đá đáng quân cáa đách, đáa lên “lái vián thám” cho phi pháo oanh kích. Nhiám vá đán gián chá có thá, nháng thi hành thì tính máng ngàn cân treo sái tóc.

Tán áa tháng nay, tinh thán chúng tôi hái căng. Lúc nháng đán vá lán nám án binh bát đáng, là lúc bán Viên Thám lao vào vùng đách. Thái gian hán đánh cho mát chuyán công tác là ba ngày hai đêm. Đã hán mái ngày rái, hai toán trác ván biát tám. Máy siêu tán sá cáa trung tâm ván trác 24/24. Không mát tín hiáu gái vá. Đát liên lác. Tình hình đách ra sao, không nám váng. Trong chián tranh, máng ngái nhá nháng đáng bác lá, tiêu pha không tiác. Mát mái bán tháng Viên Thám, cháng nghĩa lý gì so vái vái nháng thiát hái váa qua á Dambert, Soul, Mimot, Choup. Thí máng thêm báy tháng Viên Thám náa, đá thám dò tình hình đách, không phái là mát cái giá quá đát.

Tôi đác gái lên phòng thuyát trình, nhán lánh hành quân. Sáu tháng trong toán láng váng bên ngoài, lo láng. Khi tôi bác ra, không tháng nào lên tiáng hái, nháng nháng cáp mát ái ngái nhìn tôi, chá đái mát câu trá lái.

Tôi nói ngán gán: “Chuán bá.”

Có máy tiáng lám nhám chái thá. Đó là đáu hiáu cáa sá bát mãn. Trong cái đáu cáa nháng tháng lính trán, hình nhá luôn luôn có sá bát mãn. Và miáng sán sàng tuán ra nháng câu chái thá vô tái vá. Bát mãn, chái thá là cái bánh chung cáa anh em. Không cán cháa trá, căn bánh này cũng bián mát lúc đáng trác tháng cáp. Vì thá mà ká luát đác duy trì, mánh lánh đác thi hành mát cách triát đá.

Trong lúc anh em lo kiám lái cáp sá đán đác, và sán mát ngáy trang, tôi báo trung sĩ Năng lên kho tiáp liáu, lãnh kháu phán cho cá toán.

Khi bác khäu phän vä, Năng nói: “Kèo nài mãi, mäi xin đä đäc mät túi mäu sinh.”

Thäng Nhiều häi: “Đä làm gì?”

“Bán cho mäy thäng träc thăng. Cũng đäc chäu nhäu linh đänh.”

“Chäa biät còn mäng trä vä hay không. Nói chi đän chuyän nhäu.”

Năng säng sä: “Đù má! Säp hành quân. Miäng ăn mäm ăn muäi, đäng nói bäy nhe.”

“Mày là thäng sä chät nhät. Mäi cäi con vä ngon lành. Sáu tháng chäa vä phép. Đêm ngä mäng tinh. Bä vä nhà lâu quá, hôi ê.”

Anh em cäi rä.

Năng nhìn tôi: “Xong chuyän đi này, trung úy đä nghä cho tôi vä phép?”

Tôi trän mät: “Mày giän? Tình hình đang căng thäng, cäm träi träm phän träm. Ai dám cäp giäy phép cho mày?”

“Lúc nào cũng nghe nói tình hình căng thäng, và cäm träi. Đánh giäc lâu dài, chä đâu phäi đôi ba bäa là xong. Không thä trän con ngäi ta vô räng mãi đäc. Phäi liäu cách giäi quyät chä?”

“Mày có gan thì lên gäp Đäi Bàng Già mà khäu näi. Trên äng còn có Mät Trắng, Mät Träi, Bäc

Viên Thám

Tác Giả: Lâm Cháng
Thứ Hai, 06 Tháng 8 Năm 2012 21:14

Đáu..., cá theo há tháng quân giai mà khiá u nái dài dài lên Táng Tháng. May ra tráng háp cáa mà y đáng giái quyát.”

“Nháng tháng lính vẫn phòng, cháng cán phép tác mà ván tà tà á thành phá, ôm đít vá háng đêm. Còn mình trông cái phép gán cháy máu mát, không đáng c. Bát công!” Năng cảm râm.

Tôi nói: “Bát công là á tháng. Trên cõi đái chó má này, làm gì có sá công bình?”

“Nghĩ tác. Nhiáu khi muán đào ngũ.”

“Cá đào ngũ đi. Bán Quân Cán nháng i ngáp gió, không có viác gì làm. Nó đang chá mà y đáy. Còn á đây, không có mà y thì có tháng khác thá vào.”

Tháng sĩ nhát Sá, nói: “Năng ái, tráng cá khi hành quân, mà y đáng ái nhái ba cái chuyán đó náa, đáng cá không? Nhìn bá mát nhán nhá cái bánh bao cáa mà y, tao nán!”

Tháng Sá là toán phó Viên Thám. Nó ra tráng Đáng Đá năm má i chín tuái. Liáu máng và háu đá. Năm năm chián tráng, cháa mát án bá tháng. Nó khoe, tháy cáa nó tu luyện á Thát Sán, chuyên môn uáng máu đái và ăn gan rán há. Ngày vá báa trán ma. Đêm ngám ngái mà ngá. Cái nanh heo ráng, nó đeo áng áng tráng cáng c, tháy nó đã tám báa vào rái. Nó coi cái nanh này là mát thá báa há máng, bom đán không thá xâm phạm đáng c nó. Tá tiáu đoàn Bát Đáng Quân, nó xin qua Viên Thám. Mái đáu, tôi không cháu nhán nó vào làm toán phó. Tôi chá cán tháng nào dát và cán tráng, chá không cán liáu mang và háu đá. Bái nhiám vá cáa chúng tôi là theo dõi đách tình, và né tránh tái đá nháng đáng đá. Nháng nó nói, ông tháy yên tâm đi, tháng Sá này cũng biát tùy hoàn cán, không phái lúc nào cũng làm áu đáu. Tôi nhán, và đáng nghá cho nó đi thá huán mát khoá Viên Thám á Đác Má. Hác xong, nó vá vái tôi, đã hán năm. Sau nháng án vào ra hang hùm, tôi tháy nó đã biát... sá.

Tá lúc đá quân cho đán chiáu, chúng tôi luán lách trong khu ráng rám. Phát hián nhiáu đáu vát di chuyán cáa đách qua cây cá bá ráp. Phán án ráp xuôi vá háng đán đán. Chiáu gán cháng váng, chúng tôi đáng ái bên ven ráng, giáp ranh đán đán. Đá đáng nh “lót á” qua đêm. Tôi má máy siêu tán sá, báo vá trung tâm hành quân nháng gì đã nhìn tháy, và áng cá đoán tình hình

Viện Thám

Tác Giả: Lâm Cháng
Thứ Hai, 06 Tháng 8 Năm 2012 21:14

đi ch đang d n thêm quân v Choup.

Có ti ng c a Đ i Bàn Già: “D u v t m i hay cũ?”

Tôi tr i i: “Có m i, có cũ.”

L nh Đ i Bàn Già: “Ngày m a phùn. Ch n Đ u B c l n theo d u m i. H t.”

Trong đ c l nh truy n tin, “ngày m a phùn” là ngày mai. Âm danh c a tr ng toán 3 Vi n Thám là Ch n Đ u B c. Ch ng bi t t i sao, khi làm đ c l nh truy n tin, ng i ta l i l y tên c a con thú đ t cho tôi? Đã là ch n, thì có ch n hôi, ch n m p, ch n đèn. Làm gì có ch n đ u b c?

Có l n, đang ng i ch i tr c B Ch Huy, trông th y v sĩ quan truy n tin đi qua, tôi g i: “Ê! Thu n Phong Nhĩ. Sao đ t tôi là Ch n Đ u B c?”

H n c i: “Ch n già.”

“Trai ba m i tu i còn son. Gái ba m i tu i đã toan v già. Tôi ba m i, sao g i r ng già?”

“Già m u mô, nh con ch n c a La Fontaine d con gà tr ng gáy. Còn b n, sao g i tôi là Thu n Phong Nhĩ?”

“Trong Tây Du Ký, Thu n Phong Nhĩ là th ng truy n tin c a Ng c Hoàng, có cái l tai nghe xa ngoài ngàn d m.”

H n g c g t cái đ u: “À, ra th .”

Rồi bị đi. Cái tiếng phịch phịch như con gà u đực, như ng vô cùng chung thủy. Không bao giờ
hẹn chờ đi. Hẹn sẽ mặc tiêm la, rồi sang thăm bạn bè cho vui. Nhiêu thì ng lên rồi tại, hẹn bạn
khóa cu, không cho chờ đi bạn.

Tôi chần chừ ng có nhiều gai góc, và lùm búi che khuất. Ban đêm, nếu được đi chuyển qua
đây, cũng phải né tránh như ng nỉ và ng mặc khó đi. Thế là chúng tôi được an toàn. Bóng tối
đi xuống rồi già rồi t nhanh. Đêm mù. Khí m hỉ sáng. Thế nh thoáng, có như ng trán gió
cuán qua, rào rào trên đát cây. Tiếng hú của cú mèo, như tiếng ma kêu. Tiếng “các các” của
con chim gì không biết, như tiếng gõ nhịp song lang. Chúng tôi nám im, như ng không tháng
nào ng được. Nghĩ đến mai đây, lên theo đường được vào đến đi n cao su, ai cũng nán xáng
sáng. Được đồng như kián cá. Chúng tôi chờ bạn tháng. Nếu bạn látung tích, biết chờ y đáng
nào?

Tháng Năng, nếu mák bên tôi, thì tháng m: “Xong chuyển này, thì nào trung úy cũng ráng tìm cách
cho tôi về thăm về vài ngày?”

Thì ra, tháng Năng không ng vì như về. Cháng phải như chúng tôi, không ng vì lo mát ngày
mai.

Tôi nói nh: “Lúc này, cảm giáy phép về phá, Quân Cánh cũng nám được. Tao sẽ nán ná, xin
Đái Báng Già cáp sá và lánh cho mày đi công tác. Lái đáng chuyển đi này, mày ghé về thăm
vá.”

“Trung úy háa thì gì lái nhe.”

“Tao gì lái. Còn cáp trên cháu cho hay không, là chuyển khác.”

“Tôi nghĩ, trung úy nói là áng thông cảm lán.”

Viện Thám

Tác Giả: Lâm Cháng
Thứ Hai, 06 Tháng 8 Năm 2012 21:14

Tôi nám xách lái gán Náng hán: “Tao hái thiát. Đám đáng phòng, vá máy cán nguyán kháng?”

“Làm sao biát cán hay kháng?”

“Rách máng trinh, cháy máu.”

“Tái quá. Kháng nhìn tháy.”

“Cát tá vá đáu đán kháng.”

“Kháng biát. Chánám im nhá khách gá. Cá thá đáu, nháng mác cá nán cán ráng cháu đáng.”

“Cá “bát” kháng?”

“Bánh tháng.”

Tôi ván: “Bánh tháng là sao?”

Náng lí nhái: “Hái khá nói quá.”

“Máy nhá con bá ráng. Chá biát háng hác, cháng nhán xát gá cá.”

Náng nói, nghe rát tái nghiáp nhá tá nói vái chính mình: “Ngá i ta tháng mình. Cháu làm vá mình, đá rái. Mát hay cán trinh, kháng quan tráng. Mián sau náy, đáng báy bá vái tháng náo.”

Trác khi láy ngái ta, mình cũng... tái bái hoa lá, chá tá lạnh gì, mà đòi hái ngái ta còn nguyên xi.”

Nám mát lúc lâu, Năng kháu vai tôi: “Hái còn bên Trinh Sát, nghe trung úy sáp cái vá?”

Tôi nói: “Xù rái.”

“Ai xù?”

“Đàng gái.”

“Tái sao?”

“Ông bá cáa cô ta báo, khi nào tao xin đác vá văn phòng, mái cháu cho đám cái. Mà gia đình tao nghèo, không quen “gác lán”. Làm sao xin?”

“Tháng thì láy. Văn phòng hay tác chián, đâu quan tráng?”

“áng sá con áng sá m thành goá phá.”

Năng chái thá: “Đù má! Đi tác chián, đáu là nháng tháng gia đình nghèo nán, không thân thá. Sáng hùng sáng mánh, nháng không không sáng lâu.”

“Thôi, ngá đi Năng ái. Khuya, mà còn lên phiên gác.”

Viên Thám

Tác Giả: Lâm Cháng
Thứ Hai, 06 Tháng 8 Năm 2012 21:14

Tôi lan man nghĩ về cô sinh viên Sä Phäm. Tôi nghĩ mình tình sự thật đẹp, sau khi cô ra trường. Nào ngờ, bỗng cô nhä một bóng đen trùm xuống mình đi đâu kia, mà tôi biết rằng tôi không đủ khả năng thoát hiểm. Thế là cô ta đi lấy chồng. Rồi mình chuyện cũng đâu vào đó. Cô vẫn bình thường, như chưa từng trải qua một lần thất vọng như tôi. Khi tôi tình nguyện qua Viên Thám, có thể nói bä tôi thật tình, lao vào chä chät. Tôi chä cäi. Thế thì, tôi có buồn buồn một chút gì. Nhưng không quên quên đi đâu thất vọng, đến nỗi điên cuồng như tôi, như mọi người vẫn nói.

Rä räy một hồi, Năng lại hỏi: “Không cần đi đâu cả, có thật tình không?”

Tôi nói có. Năng bä o nhä u thế này vì thật tình mà trở thành thi sĩ. Và hỏi tôi có làm thế thật tình không?

Tôi trả lời bằng cách cười:

Em như cä cät trôi sông
Anh như con chó đang trông trên bờ
Em như cä cät dät dä
Anh như con chó trên bờ đang trông.

Năng cười rúc trong cổ: “Thật thật tình gì mà chä thäy chó với cät. Con với tôi nghe được cả bài thơ này, chä cäi chät bä.”

Tôi nhä cäi lại nói: “Thôi, ngủ đi Năng ơi. Khuya, mà còn lên phiên gác.”

Trời hôm sáng. Đä loäi chim rừng hót rä trên cây. Chúng tôi nhìn nhau, thäy lạ. Màu chàm ngäy trang trên mặt cho tôi với màu xanh cây lá, đã đã làm một người đi khác. Tôi trả lời mä bän đä, chä cho cả toán biết đi mä trung trong ngày, nếu chúng may thật là.

Läi đến dò hỏi sĩ Nhiêu: “Mày đi đâu, không cần phải theo đúng phäng gác đâu a bàn. Tùy theo

Viện Thám

Tác Giả: Lâm Cháng
Thứ Hai, 06 Tháng 8 Năm 2012 21:14

đã a th mà đi. Ph i h t s c c n th n.”

Theo đ i hình hàng đ c, Nhiêu là kinh binh đi đ u, k là tôi..., và th ng S toán phó, đi sau cùng. (Chú thích t Đ344: Nguyên t c tr ng toán đi th nhì sau kinh binh, toán phó th ng là ThS hay ThS1, ít nh t c ng là TrS1 ph i đi sau cùng đ xoá đ u)

Đ n đ n Choup. Nh ng cây cao su đ c tr ng ngay hàng th ng i. Thân cây già c i, to đ n c ng i ôm. Tàn lá r p, che bóng m t tr i. Th i k chi n tranh, đ n đ n b b hoang nhi u năm. Gai m c c là đã ngang đ u g i. C đ i g n lút đ u ng i. Nh ng loài cây t p cũng chen nhau, v n lên cùng v i cao su. L i đ ng đ a hình che khu t, quân B c Vi t đã vào đây trú n.

G n đ ng tr a. Th ng Nhiêu đ ng i, nép vào g c cao su, ng c tay g i tôi lên.

Nó nói nh : “L ng nghe.”

Trên tr i có ti ng rì rì nh ti ng c a con ong bay qua.

Tôi nói: “Con đ m già L19, bay quan sát.”

Nó i c đ u, ch tay v phía tr c. Có ti ng nói vắng v ng, v ng l i t xa. Th nh tho ng có ti ng đ ng, hình nh ti ng ch t cây.

Tôi ngó v phía sau, làm th hi u cho anh em b trí t i ch . Tôi và th ng Nhiêu len i mò lên. Không dám t i quá g n vì s b i , nh ng tôi cũng ghi nh n đ c nh ng đ ki n c n thi t đ c đoán tình hình. Khi quay l i ch cũ, tôi m máy báo v trung tâm hành quân. Thu n Phong Nhĩ t c t c g i Đ i Bàng Già đ n ngay đ u máy.

Ti ng Đ i Bàng Già: “Tao đ a m c tiêu lên “i i”. Ch n Đ u B c xáp i g n, quan sát, đ u

khi n “thiên lôi” làm vi c, và cho bi t k t qu . H t.”

Tr i đ t! Phi pháo đ i xu ng m c tiêu. Quân đ ch nh ki n l a, b đ ng s bung tràn lan ra ngoài. Đ i Bàng Già b o xáp l i g n. Ông t ng b n tôi có th tàng hình tr c con m t đ ch quân hay sao?

Tôi b o m y th ng trong toán: “L nh là th . Nh ng t i mình ph i “đ t” kh i ch này cho xa.”

Chúng tôi đ i ph ng giác. Né tránh m c tiêu. Ch ng m i lăm phút sau, pháo n m m đ d i. Đ t đ t pháo, ph n l c c b t đ u g m thét và th bom Napalm, đ t cháy m t khu v c đ n đ n.

Đang di chuy n, tôi nghe ti ng Đ i Bàng Già h i, t t không, có c n đ i u ch nh gì không?

Nhìn v phía m c tiêu, tôi nói t t r i. Đâu bi t phi pháo đ i có chính xác hay không. Tôi nghĩ, dù sao cũng ph i lo cho m ng s ng c a b y th ng chúng tôi tr c. B ng có ti ng súng AK n dòn, bên hông trái đ i hình. Ti p theo, nhi u lo t súng khác n ran.

Tr i i! Né tránh ch đống quân, l i đâm đ u vào “ch t” ti n đ n c a đ ch. Tôi la lên trong máy: “Đ ng r i.” Và b m cái nút báo đ ng đ . Máy siêu t n s trang b đ c bi t cho Vi n Thám, khi b m nút đ , s t đ ng báo nguy v máy trung tâm b ng nh ng ti ng “c p... c p... c p...” liên t c, nh ti ng v t kêu ho ng h t.

Chúng tôi v a b n tr , v a t t v bên ph i. Ch y! Ti ng súng đ i nà theo sau l ng. Phi pháo v n hoành hành ngút khói t i m c tiêu chính.

Ch y tr i ch t ra kh i đ n đ n, chúng tôi l i nhanh vào r ng r m, n i đã đ n dò đi m t p trung. Ki m l i quân s . Không th y th ng Nhiêu. Nh ng c p m t t n th n m l n, ch a h t n i kinh hoàng. Đ ch quân đang truy lùng kh p khu v c. Tôi liên l c v trung tâm, báo t n th t c a ta, và c đoán thi t h i c a đ ch.

L&# nh c&# a Đ&# i Bàng Gi&#: “Tung tích đã b&# l&# . Lo đ&# n bãi đáp. Tr&# c thăng b&# c v&# .”

Trong khi &# n tr&# n, ch&# th&# ng Nhi&#, tôi m&# t m&# i n&# m g&# i đ&# u trên chi&# c ba lô. Đ&# n chi&# u v&# n không th&# y t&# m h&# i. Có th&# nó đã g&# c ng&# ngay đ&# t n&# súng đ&# u tiên. N&# u tính cái giá h&# n thua b&# ng xác ch&# t, thì m&# t m&# t th&# ng Nhi&#, đ&# i l&# i bao nhiêu sinh m&# ng đ&# ch quân trong tr&# n oanh kích v&# a qua. Nh&# ng tình c&# m con ng&# i, không đ&# n gi&# n nh&# đ&# n v&# đo l&# ng. Chúng tôi bu&# n th&# m nhìn nhau. T&# đ&# i lòng, bi&# t đâu th&# ng Nhi&# v&# n còn th&# t l&# c đâu đó.

Ngày th&# ba, k&# t&# khi vào đ&# t Kampu chia. Không th&# xuyên qua đ&# n đ&# n đ&# v&# đ&# m h&# n t&# i biên gi&# i Vi&# t Nam. Chúng tôi đi ng&# c v&# phía r&# ng già, tìm bãi b&# c tr&# c thăng. Nh&# ng tr&# c thăng không xu&# ng đ&# c. Nh&# ng con chu&# n chu&# n v&# a l&# ng v&# ng vào khu v&# c, đã b&# phòng không t&# đ&# i đ&# t b&# n lên. Đ&# n ph&# i bay v&# . Đ&# ch quy&# t phong to&# vùng tr&# i, đ&# ch&# n b&# t cho đ&# c chúng tôi. Liên ti&# p hai ngày sau, v&# n th&# .

L&# ng th&# c mang theo đã c&# n. Chúng tôi b&# t đ&# u m&# túi m&# u sinh. Túi này ch&# trang b&# đ&# c bi&# t cho Vi&# n Thám. Nh&# ng chàng phi công ph&# i mang dù khi c&# t cánh, đ&# phòng b&# t tr&# c. Còn chúng tôi đ&# c trang b&# túi m&# u sinh, phòng khi g&# p khó khăn không tr&# v&# đúng th&# i h&# n. Trong túi ch&# a đ&# th&# l&# nh k&# nh. Thu&# c tăng s&# c, dùng khi có bi&# n ph&# i ch&# y thoát thân. Ch&# ng bi&# t đây có ph&# i là th&# thu&# c chích cho ng&# a ch&# y tr&# ng đua hay không. Đ&# u sao đ&# u này cũng không th&# c t&# . Vì khi g&# p rút ch&# y bán m&# ng, thì gi&# đầu mà m&# túi m&# u sinh đ&# l&# y thu&# c? Thu&# c ch&# ng bu&# n ng&# , dùng ban đêm, lúc c&# n ph&# i t&# nh th&# c canh ch&# ng. Thu&# c mu&# i thoa ngoài da. Thu&# c l&# c n&# c, có công hi&# u sát trùng r&# t m&# nh. Sáu cái bánh m&# n, theo ch&# đ&# n, m&# i ngày ch&# dùng hai cái. Nh&# ng viên th&# t bò khô màu nâu, m&# i viên làm ng&# t n&# c m&# t tô canh. M&# t chùm l&# i câu, l&# n bé đ&# l&# i. M&# t cu&# n dây c&# c màu xanh nh&# t, làm dây câu cá. Và sau cùng là quy&# n sách nh&# , in hình m&# t s&# cây lá trong r&# ng, cùng nh&# ng l&# i gi&# i thích đ&# phân bi&# t l&# i nào có th&# , và không th&# ăn.

Có túi m&# u sinh, chúng tôi v&# n b&# đối. Không tìm đ&# c cây, lá, c&# , trái nào gi&# ng nh&# trong sách ch&# đ&# n. Có l&# n, moi đ&# c c&# khoai, nh&# m&# t l&# i khoai m&# , ru&# t màu vàng nh&# t. Th&# ng Năng b&# o khoai n&# n. Mu&# n ăn ph&# i x&# t lát, ngâm n&# c vài ngày cho ra h&# t ch&# t đ&# c, sau đó ph&# i cho th&# t khô, r&# i m&# i lu&# c. Nh&# ng th&# ng S&# c&# n m&# t mi&# ng n&# m th&# . Nó kh&# ng quy&# t đây là m&# t trong nh&# ng l&# i khoai m&# , và mu&# n lên l&# a đ&# n&# u.

Tôi nói: “Mu&# n ch&# t h&# ? N&# u đ&# ch quân nhìn th&# y khói, dù b&# n mình có m&# c cánh cũng bay

không thoát.”

Sau ch&# ng m&# i phút, bàn ra tán vào v&# cái c&# khoai l&# , mỗi mi&# ng th&# ng S&# b&# ng&# a và s&# ng v&# u lên. M&# i ng&# i đ&# u ho&# ng. Cũng may, nó ch&# n&# m th&# , ch&# ch&# a nu&# t.

Chúng tôi xu&# ng s&# c vì đói. Đêm n&# m trong vùng đ&# t &# m, l&# i b&# v&# t hút máu. M&# t ng&# i ph&# ph&# c. Tinh th&# n kh&# ng ho&# ng. Tôi th&# ng xuyên kêu c&# u v&# trung tâm. Nh&# ng m&# i l&# n tr&# c thẳng vào vùng l&# i b&# phòng không. Đ&# ch bi&# t chúng tôi ch&# a ra kh&# i vùng, báo đ&# ng kh&# p n&# i. Chúng tôi l&# n vô r&# ng già. Đi v&# h&# ng B&# c, n&# i có l&# đoàn Dù đang ho&# t đ&# ng &# Dambert. Hy v&# ng đi g&# n v&# phía quân b&# n, s&# b&# t đ&# c áp l&# c c&# a đ&# ch.

Ti&# t tr&# i nóng n&# c, mà r&# ng rú v&# n xanh um cây lá. Ti&# ng ve bu&# n râm ran mùa h&# . Nh&# nh&# ng con thú h&# t ho&# ng, chúng tôi s&# h&# i b&# t c&# ti&# ng đ&# ng nào. S&# nh&# t là nh&# ng con chim “t&# c c&# ”. Loài chim quái ác! M&# i khi th&# y có ng&# i đi, nó s&# l&# n theo mãi &# trên đ&# u, và la “t&# c c&# ... t&# c c&# ...” vang c&# r&# ng. G&# p tr&# ng h&# p này, ph&# i đ&# ng l&# i ng&# i im trong lùm, không dám đ&# ng. Kêu m&# t h&# i không th&# y ai, nó s&# chán, và bay n&# i khác. Ng&# c l&# i, cũng nh&# chim “t&# c c&# ” báo đ&# ng, mà chúng tôi bi&# t đ&# ch đang di chuy&# n t&# xa, đ&# k&# p th&# i tránh né. Lính hành quân trong r&# ng, g&# i loài chim này theo cái tên nhà binh: “chim ti&# n sát”.

Chúng tôi l&# i ch&# m đ&# ch l&# n th&# hai. Ho&# l&# c đ&# ch r&# t hùng h&# u. Tôi bi&# t ngay đây là m&# t đ&# n v&# l&# n, không ph&# i “ch&# t” ti&# n đ&# n. Chúng tôi th&# i lui, đ&# ng th&# i ném nh&# ng trái mini l&# u đ&# n v&# phía sau, nh&# ng không c&# n đ&# c b&# c đ&# ch. Súng n&# rất bên mang tai. Đ&# ch đ&# i theo, truy b&# c. Tôi th&# y th&# ng Năng ch&# y cà nh&# c. M&# t chân nó đã b&# đ&# n. Tôi l&# t t&# i, k&# th&# ng Năng b&# ng cách n&# m cánh tay c&# a nó choàng qua vai mình, l&# b&# a.

Năng l&# c đ&# u tuy&# t v&# ng: “Thôi, ch&# y đi.”

Tôi hét: “Ráng!”

Nó xô tôi ra: “Không đ&# c.” Và sà xu&# ng m&# t g&# c cây, x&# súng b&# n ng&# c v&# phía sau c&# n đ&# ch, cho nh&# ng th&# ng còn l&# i thoát thân.

Tá hai ngày trác, tôi yáu sác vì đói. Nháng bây giờ, tôi cháy rát khoá. Đái chân nhanh nhán lá tháng. Tuôn qua nháng gai góc, phóng qua nháng lùm bái dá dàng. Thân thá tôi dáng nhá tánh, lát nhá bay qua nháng cháng ngái. Nháng tháng kia cũng nhanh không kém. Nó cháy mà không cán biát anh em có theo káp hay không. Nhá tháng Năng cán đách, chúng tôi bá tiáng súng xa đán. Lúc đáng lái, tôi háp táp báo vá trung tâm hành quân. Tiáng nói đát quáng. Váa nói váa thá hán hán nhá sáp đát hái. Bây giờ, tôi mái đá ý đán tôi, và tháy mát nhá cháa bao giờ mát đán thá.

Bom và tráng pháo lái đái tan tánh xuáng mác tiêu. Đái Báng già quyát đánh, báng mái cách phái mang chúng tôi vá. Trong khi đách đang bá sám sét, lái đáng cá hái này, trác thăng lao vào vùng, thá dây cáp cáu. Năm tháng chúng tôi ôm nhau thành mát khái, treo tán ten phía đái trác thăng. Gió ù ù rất mát. Tá trên cao nhìn xuáng, tôi tháy mát vùng khói mù. Oanh tác cá ván còn tiáp tác thá bom. Giáa ngàn xanh mánh máng u uát đái kia, có tháng Nhiều, tháng Năng vĩnh viễn nám lái đát Kampuchia.

Tôi xin ra khái Viên Thám tá đáo áy. Đái lính ván tháng cháng kián nhiáu tháng đau mát mát cáa anh em đáng đái. Thá nháng, nháng đám nám ráng, nghe tiáng súng xa xa, tôi lái nghĩ đán hai tháng em trong toán cáa tôi, nhát là tháng Năng. Tái nghiáp, sau cái đám đáng phòng vái vá, nó đi luôn không bao giờ ván áa.